

6. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiivi 2014/42/EL kuriteovahendite ja kriminaaltulu arestimise ja konfiskeerimise kohta Euroopa Liidus artikli 8 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see tagab süütuse presumptsiooni järgimise ja keelab konfiskeerimise, mis ei tugine isiku kriminaalkorras süüdimõistmisele?

⁽¹⁾ ELT 2014, L 127, lk 39.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione tributaria provinciale di Napoli (Itaalia) 5. aprillil 2018 – easyJet Airline Co. Ltd versus Regione Campania

(Kohtuasi C-241/18)

(2018/C 240/28)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Commissione tributaria provinciale di Napoli

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: easyJet Airline Co. Ltd

Vastustaja: Regione Campania

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 30/2002/EÜ ⁽¹⁾ artikleid 4 ja 5 ning II lisa tuleb tõlgendada nii, et Campania maakonna seaduse nr 5/2013 artikli 1 lõiked 169–174 on nende liidu õigusnormidega vastuolus, kuna maksu kindlaksmääramisele ei eelne igakülget kava meetme kohta, mis tuleb vastu võtta lennujaamades ja nendega külgnevatel aladel mürataseme piiramiseks direktiivi artikli 5 ja II lisa kohaselt?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/30/EÜ müraga seotud käitamispääringute eeskirjade ja -korra kehtestamise kohta ühenduse lennuväljadel (EÜT L 85, lk 40; ELT eriväljaanne 07/06, lk 96).

---

13. aprillil 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Iirimaa

(Kohtuasi C-261/18)

(2018/C 240/29)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Noll-Ehlers, J. Tomkin)

Kostja: Iirimaa

Hageja nõuded

- sedastada, et kuna Iirimaa ei ole võtnud vajalikke meetmeid, et täita Euroopa Kohtu otsuse komisjon vs. Iirimaa (C-215/06 ⁽¹⁾) teist põhjendust, on Iirimaa rikkunud ELTL artiklist 260 tulenevaid kohustusi;
- mõista Iirimaa komisjoni kasuks välja põhisumma 1 343,2 eurot korrutatuna nende päevade arvuga, mis jääb kohtuasjas C-215/06 tehtud otsuse kuupäeva ja kas selle päeva vahele, millal Iirimaa asub nimetatud kohtuotsust täitma, või käesolevas menetluses tehtava otsuse kuupäeva vahele, olenevalt sellest, kumb neist on varasem, kuid vähemalt 1 685 000 suurune põhisumma;

- mõista Iirimaa komisjoni kasuks välja karistusmaks 12 264 eurot päevas alates käesolevas menetluses tehtav kohtuotsuse kuupäevast kuni päevani, mil Iirimaa on asunud kohtuasjas C-215/06 tehtud otsust täitma; ja
- mõista kohtukulud välja Iirimaa.

Väited ja peamised argumendid

Iirimaa on kohustatud ELTL artikli 260 lõike 1 alusel võtma vajalikke meetmeid kohtuasjas C-215/06 tehtud otsuse täitmiseks. Kuna aga Iirimaa ei ole selle kohtuotsuse teise põhjenduse täitmiseks vajalikke meetmeid võtnud, otsustas komisjon pöörduda Euroopa Kohtusse.

Komisjon palub oma hagiavalduses Euroopa Kohtul kohustada Iirimaa tasuma põhisumma 1 343,2 eurot päevas ning karistusmaks 12 264 eurot päevas. Põhisumma ja karistusmaksu suuruse arvutamisel on võetud arvesse rikkumise raskusastet ja kestust ning heidutavat mõju, lähtudes selle liikmesriigi maksevõimekusest.

⁽¹⁾ 3. juuli 2008. aasta kohtuotsus komisjon vs. Iirimaa, C-215/16, EU:C:2008:380.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Markkinaoikeus (Soome) 27. aprillil 2018 – Oulun Sähkömyynti Oy versus Energiavirasto

(Kohtuasi C-294/18)

(2018/C 240/30)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Markkinaoikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Oulun Sähkömyynti Oy

Vastustaja: Energiavirasto

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2012/27/EL ⁽¹⁾, milles käsitletakse energiatõhusust, muudetakse direktiivi 2009/125/EÜ ja 2010/30/EL ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2004/8/EÜ ja 2006/32/EÜ, artikli 11 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, elektri võrgustust hinnasoodustuse andmine sõltuvalt sellest, millise arveldusviisi klient valib, tähendab, et arved ja arvetel esitatava teabe saavad tasuta ainult seda soodustust saavad lõpptarbijad?
2. Kas siis, kui vastus esimesele eelotsuse küsimusele on eitav ja eelnimetatud hinnasoodustuse andmine on lubatud, tuleneb direktiivist 2012/27/EL täiendavaid eritingimusi, mida tuleb arvesse võtta hinnasoodustuse lubatavusele hinnangu andmisel, nagu näiteks selle soodustuse vastavus valitud arveldusviisist tulenevale säästule, see, kas soodustus on seotud arve esitamise kordadega või mitte, ning kas soodustuse saab suunata sellele lõppkasutajate gruppide, kes enda arveldusviisi valikuga tingib säästu?
3. Kas juhul, kui esimeses eelotsuse küsimuses viidatud hinnasoodustuse andmine peaks tähendama, et tasu maksmise nõudmine muudelt kui teatava arveldusviisi valinud lõpptarbijatelt on vastuolus direktiivi 2012/27/EL artikli 11 lõikega 1, tuleneb liidu õigusest erinõudeid, millega tuleb arvestada otsuses, millega kohustatakse makstud summa tagastama?

⁽¹⁾ ELT 2012, L 315, lk 1.